

Krzysztof Zalewski, Na całych jeziorach ty

Na całych jeziorach — ty,
o wszystkich dnia porach — ty.
W marchewce i w naci — ty,
od Mazur do Francji — ty.

Na co dzień, od święta — ty,
i w leśnych zwierzętach — ty.
I w ziołach, i w grzybach
nadzieja, że to chyba ty.

We wróżbach i w kartach — ty,
na serio i w żartach — ty.
W sezonie i potem,
przed ptaków odlotem,
na wielką tęsknotę — ty.
Zawsze ty.

A w kącie kto stoi? — Ja.
Kto się niepokoi? — Ja.
W kuchennym lufciku — ja,
w paskudnym wierszyku — ja.

A rozum kto traci? — Ja.
Kto łąą się bławaci? — Ja.
I kto czeka z pieczenią
mazurską jesienią? — Ja.

Zielono od marzeń mych,
na kładce i w barze — my.
Do pary, nie w parze,
bezseni żeglarze,
na całych jeziorach — my.
Jednak my.